

Thư kính gửi Đức Hồng y và các Đức Giám mục Việt Nam về việc các Linh mục ứng cử đại biểu Quốc hội Cộng sản 22-05-2011

Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền

Việt Nam, ngày 07-04-2011

Kính gửi :

- Đức Hồng y Tổng Giám mục Tổng Giáo phận Sài Gòn.
- Đức Giám mục Giáo phận Ban Mê Thuột.
- Đức Giám mục Giáo phận Bùi Chu.

Đồng kính gửi :

- Các Đức Tổng Giám mục và Giám mục Giáo hội Công giáo Việt Nam.

Kính thưa Đức Hồng y cùng Quý Đức Cha,

1- Chúng con được biết trong cuộc bầu cử Quốc hội Cộng sản khóa 13 ngày 22-05-2011 sắp tới, các Vị Bản quyền đã cho phép 3 Linh mục ứng cử đại biểu : Phan Khắc Từ Tổng Giáo phận Sài Gòn, Trần Mạnh Cường Giáo phận Ban Mê Thuột và Lê Ngọc Hoàn Giáo phận Bùi Chu. (Mỗi Linh mục coi như được phân bổ đề đại diện cho một Giáo tỉnh). Hai Linh mục Cường và Hoàn đang là đại biểu Quốc hội CS khóa 12 (2007-2011).

Các Linh mục và rất nhiều Tu sĩ, Giáo dân đều biết rằng :

a- Giáo luật 1983, điều 285 § 3 nói rõ : *"Cấm các giáo sĩ đảm nhận những chức vụ công quyền có kèm theo việc hành sử quyền bính dân sự"* và điều 287 § 2 : *"Các giáo sĩ không được tham gia tích cực vào các đảng phái chính trị, hoặc dự phần lãnh đạo trong các nghiệp đoàn, trừ khi nào, theo phán đoán của nhà chức trách có thẩm quyền của Giáo hội, việc bảo vệ quyền lợi của Giáo hội và cổ võ công ích đòi hỏi như vậy"*.

Việt Nam đang được cai trị bởi đảng Cộng sản vô thần, độc tài và toàn trị. Không có tam quyền phân lập mà chỉ có tam quyền phân công, dưới sự điều khiển của Bộ Chính trị (BCT) và Ban Chấp hành Trung ương đảng Cộng sản. Ai cũng biết Quốc hội này gồm đa số là đảng viên, đồng thời là công cụ trong tay lãnh đạo đảng. Vậy các Linh mục vào đó có thể bảo vệ quyền lợi của Giáo hội và cổ võ công ích như thế nào? Trong các khóa Quốc hội trước đây, hầu như khóa nào đảng CS cũng sắp đặt đề có vài Linh mục đại biểu, các vị này đã làm được gì cho công ích và các quyền lợi tinh thần - vật chất của Giáo hội ? Chưa hề thấy ngay cả báo chí CS nêu lên được mảy may thành tích nào của các Linh mục đại biểu. Các vị này đã phải hi sinh bao thời giờ và công sức thay vì đề loan báo Tin Mừng và làm chứng cho Sự thật Công lý, thì lại để làm tay sai nô bộc cho đảng hay vật trang trí tuyên truyền cho chế độ!

b- Ngày 20-05-1992, Đức Hồng y Angelo Sodano, Quốc vụ khanh Tòa Thánh, đã gửi Đức Cha Phaolô Nguyễn Minh Nhật, Chủ tịch Hội đồng Giám mục Việt Nam lúc ấy, bức thư mang số 4708/92/RS nói về vấn đề các linh mục tham gia Ủy ban Đoàn kết Công giáo. Trong thư, Đức Hồng y Quốc vụ khanh nhắc lại 2 điều Giáo luật nói trên, đồng thời cũng khẳng định rằng Tuyên ngôn của Bộ Giáo sĩ (Des associations ou mouvements interdits à tous les clercs, tạm dịch: Các hiệp hội hay phong trào bị cấm đối với mọi giáo sĩ) ngày 08-03-1982 vẫn còn nguyên giá trị. (Về Tuyên ngôn này, xin xem *Documentation Catholique, 18 Avril 1982, N° 1828, p. 409-410*).

Theo Hiến pháp Việt Nam hiện hành, **Quốc hội là Cơ quan Quyền lực** thuộc cơ cấu Nhà nước CS, cao hơn Ủy ban Đoàn kết Công giáo rất nhiều và

hoàn toàn mang tính thuần túy chính trị chuyên nghiệp. Với việc 3 linh mục trên đây được phép Bản quyền cho ứng cử Quốc hội, phải chăng các bản văn chính thức của Giáo hội hoàn vũ nói trên đã lỗi thời hoặc không được áp dụng cho Việt Nam? Hay Giáo hội Công giáo Việt Nam (GHCGVN) có riêng một Bộ Giáo luật và quy chế đặc biệt ?

2- Chúng con, như mọi người, đều hiểu rằng Quốc hội khóa 13 tới, như các khóa trước, vẫn chỉ là Quốc hội độc đảng. Việc bầu cử vừa là hình thức, “đảng cử dân bầu”, vì thế mang tính **đối trá**, vừa là bó buộc đối với mọi công dân (ai không đi sẽ phải gặp nhiều rắc rối trong cuộc sống), vì thế mang tính **bạo lực**. Quốc hội lại gồm đảng viên Cộng sản (đa số) và cảm tình viên của đảng (thiểu số), được Mặt trận Tổ quốc là cơ cấu ngoại vi của đảng chọn lựa. Thành ra họ không phải và không thể là Đại biểu của Dân, phục vụ quyền lợi cho Dân và chịu trách nhiệm trước Dân. Trong thực tế, Quốc hội mọi khóa đều bị lãnh đạo đảng Cộng sản (BCT) chỉ đạo thao túng, nên đã trở thành con dấu cao su đóng lên mọi quyết định độc đoán (đa phần là tác hại) của BCT.

Mấy khóa gần đây, theo lời chiêu dụ của đảng, có người ngoài đảng tự ứng cử do thiện ý muốn phục vụ nhân dân và đất nước trong tư cách độc lập, thì hầu hết đã bị gạt ngay từ địa phương -bởi những trò đầu tổ phê bình đầy gian trá, lưu manh, vô luật- trong các cuộc gặp gỡ để lấy tín nhiệm từ tổ dân phố, nơi đương sự sinh sống hay từ cơ quan, nơi đương sự làm việc. Điển hình là trường hợp **Luật sư Công giáo Lê Quốc Quân tại Hà Nội vừa rồi** : ông là nạn nhân của những trò bất công phi pháp đều giả đó sau khi đã nộp đơn tự ứng cử Quốc hội khóa 13. Mới đây, sáng và tối ngày 4-4-2011, ông lại còn bị bắt giữ, khám xét nhà và tịch thu đồ đạc chỉ vì đã cùng với hàng ngàn người dân muốn tham dự phiên tòa xử sơ thẩm Tiên sĩ Cù Huy Hà Vũ tại Hà Nội. Vị Tiên sĩ Luật gia anh hùng vừa bị kết án bất công 7 năm tù giam 3 năm tù giữ này cũng là nạn nhân tương tự hồi khóa 12 Quốc hội năm 2007. Vậy nếu một linh mục được Mặt trận Tổ quốc và Ủy ban Đoàn kết sức khỏe giới thiệu và rồi được trúng cử “về vang” vào Quốc hội thì điều ấy có nghĩa là gì?

Thành ra, như đã tỏ thái độ kể từ năm 2002, chúng con thấy mình chưa thể hành xử quyền lợi và nghĩa vụ bầu cử trong chế độ Cộng sản “đảng cử dân bầu” này. Lương tâm của một mục tử chăm sóc các linh hồn không cho phép chúng con làm công việc vừa gian trá vừa cưỡng buộc đó. Đồng thời, cùng với bao Tô chức và cá nhân tâm huyết vì một nền Dân chủ Đa nguyên Đa đảng cho Đất nước, **chúng con tiếp tục kêu gọi mọi công dân tại Việt Nam tẩy chay các cuộc bầu cử Quốc hội độc đảng dân chủ giả hiệu (2002, 2007, 2011...).**

Có người cho rằng như thế là thực hiện một hành vi chính trị. Nhưng thực chất, đi bầu cũng là một hành vi chính trị. Lương tâm Kitô hữu và nhiệm vụ linh mục buộc chúng con chọn lựa hành vi chính trị làm suy yếu một chế độ độc tài áp bức, phi dân chủ phản nhân quyền hơn là hành vi chính trị củng cố chế độ đó. Hơn nữa, chúng con quyết dẫn thân ngày càng tích cực và trọn vẹn hơn cho nghĩa vụ chính trị công dân để đấu tranh cho Chân lý, Công bình, Tình thương và Tự do mà Đức Cố Giáo hoàng Gioan-Phaolô II và Đức Cố TGM Philipphê Nguyễn Kim Điền là 2 tấm gương sáng chói tiêu biểu.

3- Chúng con cũng biết chắc rằng tại nhiều Giáo phận, gần đây có những giáo dân gia nhập đảng Cộng sản, sau đó vẫn tham dự đời sống đạo bình thường, thậm chí còn giữ hay tiếp tục giữ những chức vụ trong Giáo xứ hay Giáo phận (bên cạnh chức vụ mật báo viên cho đảng).

Trước sự kiện này, chúng con xin phép trích lại một đoạn trong Thư Chung của các Giám mục Đông Dương năm 1951 (được dẫn lại trong Thư Chung Mùa Chay 02-03-1960 của các Giám mục Miền Nam):

“Chủ nghĩa Cộng sản bác bỏ Thiên Chúa, bác bỏ mọi tôn giáo, bác bỏ thuyết linh hồn hằng sống, bác bỏ tất cả quyền lợi của nhân vị và gia đình. Chủ nghĩa Cộng sản xung khắc tuyệt đối với công giáo đến nỗi Đức Thánh Cha (Piô XI) đã tuyên bố rằng : không bao giờ có thể vừa theo Cộng sản vừa theo Công giáo, và người Công giáo nào gia nhập đảng Cộng sản thì lập tức bị khai trừ ngay khỏi Giáo hội. Chẳng những không được nhập đảng Cộng sản, mà lại anh em không thể cộng tác bất kỳ dưới hình thức nào có thể giúp đỡ họ nắm chính quyền. Nỗi nguy cơ Cộng sản rất trầm trọng, tai họa do Cộng sản gây ra rất ghê gớm, đến nỗi chúng tôi còn có bốn phen phải báo cho anh em biết để phòng những mưu mô và mách khoé xảo quyệt Cộng sản dám dùng để lường gạt dân chúng, những mách khoé trơ tráo đến nỗi chỉ có Cộng sản mới dám dùng để đạt tới đích”.

Kính xin Quý Hồng y và Giám mục chỉ cho chúng con biết đoạn Thư Chung trên đây còn có giá trị và hiệu lực hoặc đã sai lạc và lỗi thời ? Các Linh mục quản xứ hiện nay có thể thản nhiên cho phép giáo dân của mình gia nhập đảng Cộng sản chẳng ? Đang khi mọi người đều biết: mãi đến hôm nay, về triết lý, Cộng sản Việt Nam (CSVN) vẫn duy vật vô thần (vô thần đấu tranh, chống lại tôn giáo); về chính trị, CSVN vẫn độc tài độc đảng (đàn áp tự do dân chủ, chà đạp nhân phẩm nhân quyền); về đạo đức, CSVN vẫn gian tà bạo lực (gieo rắc dối trá, kích động hận thù)...

Vì các lý do trên đây, chúng con khân thiết kiên nghị các Thâm quyền liên quan trong Giáo hội Công giáo Việt Nam:

1. Chỉ thị cho 3 Linh mục nêu trên rút tên không ứng cử đại biểu Quốc hội khóa 13 ngày 22-5-2011 nữa. Riêng với 3 vị này, trong tinh thần hiệp thông linh mục, chúng tôi tha thiết kêu mời quý Cha hãy xem lại tâm gương của các Linh mục đàn anh từng là đại biểu Quốc hội CS: họ đã phụng sự Thiên Chúa hay phục vụ đảng CS ? Hiện nay giáo dân, bằng hữu, quyến thuộc của họ tự hào hay xấu hổ về họ?

2. Có lập trường công khai, dứt khoát, rõ ràng về việc các Giáo dân được phép hay không được phép tham gia đảng CS. Phần chúng con, nếu là quản xứ, chúng con chỉ cho con chiên của mình một lựa chọn: đảng hoặc đạo!

3. Chúng con cũng tha thiết nài xin hàng Giáo phẩm và hàng Giáo sĩ -là những nhà giáo dục lương tâm- làm gương tốt cho hàng Giáo dân trước trò hề bầu cử Quốc hội tháng 5-2011.

Chúng con nguyện xin Thánh Thần Chân Lý ban đầy ơn thiêng cho Đức Hồng y cùng quý Đức Cha. Kính xin Đức Hồng y cùng Quý Đức Cha ban phép lành và cầu nguyện cho chúng con.

Làm tại Việt Nam ngày 07-04-2011, lễ Thánh Gioan Lasan, bốn mạng các nhà giáo dục.

Kính bái,

Đại diện Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền đồng ký tên :

- Têphanô Chân Tín, Dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn.
- Phêrô Nguyễn Hữu Giải, Tổng Giáo phận Huế.
- Tadêô Nguyễn Văn Lý, Tổng Giáo phận Huế.
- Phêrô Phan Văn Lợi, Giáo phận Bắc Ninh, Tu hội Thánh Tâm Chúa Giêsu.

PHỤ LỤC

NHÓM LINH MỤC NGUYỄN KIM ĐIỀN TỪNG TẦY CHẠY BẦU CỬ QUỐC HỘI

Tôi không đi bầu *Lm Chân Tín, 19-05-2002*

Hôm nay, ngày 19 tháng 05 năm 2002, Đảng và Nhà Nước Cộng Sản Việt Nam tổ chức cái gọi là bầu cử quốc hội thứ 11.

Cách đây hơn một tháng, hai anh công an của Quận 3 và của Phường 9 đến "thăm" tôi và đề cập đến việc bầu quốc hội.

Tôi cho hai anh biết tôi sẽ không đi bầu, tôi nói ngay với họ: phòng phiếu đừng chờ tôi đến hết giờ. Tôi biết dân chúng sẽ kết thúc vào khoảng trưa, vì họ muốn đi bầu cho xong chuyện, chẳng có gì phấn khởi như trong các nước tự do dân chủ, ứng cử và bầu cử tự do. Họ biết toàn là đảng viên cộng sản, chẳng có gì mới, chẳng có gì thay đổi.

- Sao linh mục không đi bầu ?

- Có bầu cử gì đâu, đây chỉ là một trò chơi xổ số cho mấy ông đảng cộng sản, mà Đảng và Nhà Nước cùng mấy ông Mặt Trận đã chọn rồi, một trò xổ số tốn kém, bắt buộc mọi người phải tham gia, trăm phần trăm. Muốn có bầu cử phải có tự do ứng cử và tự do bầu cử. Ở cái đất nước xã hội chủ nghĩa, dân chủ hơn một trăm lần các nước tư bản, thì Đảng và Nhà Nước đã chọn sẵn rồi, giới thiệu để được bầu theo ý Đảng; nếu có một số nhỏ "tự ứng cử" thì cũng là người Đảng chọn qua Mặt Trận Tổ Quốc, có đi nhiều hay ít cũng vậy thôi. Đảng khác, quốc hội này không phải là quốc hội của toàn thể 80 triệu dân. Đảng viên cộng sản chỉ chừng khoảng 2 triệu, mà chiếm trọn quốc hội 500 ghế, còn 78 triệu dân gồm bao nhiêu tài năng đức độ là con số không ? Hai triệu đảng viên có được mấy người tài năng đức độ ? Đa số vào đảng để có chỗ đứng, để có bàn đạp tiến thân, để vinh thân phì da. Những người được bầu vào quốc hội không phải là dân biểu, nhưng là đảng biểu, đảng biểu sao làm vậy. Mấy năm gần đây cũng có cãi cọ, trao đổi, chất vấn người nhà nước thì cũng là trên những chuyện nhỏ, chứ đâu dám đụng những chuyện lớn của đất nước, như chuyện bỏ điều 4 hiến pháp, là điều buộc 78 triệu dân không cộng sản phải theo học thuyết Mác-Lênin, chuyện xóa bỏ hiến pháp 1992 là hiến pháp của Cộng sản Việt Nam chứ không phải của toàn dân, chuyện vi phạm nhân quyền và dân quyền, v.v... Đó là những vấn đề cấm kỵ, quốc hội không được đề cập tới.

Cả năm nay, từ trung ương đến tỉnh thành, quận huyện, phường xã, người ta tổ chức bao nhiêu hội nghị, bao nhiêu cuộc họp mặt giới thiệu ứng cử viên, tất cả là hình thức, vừa tốn kém vừa mất thì giờ. Như trong giới Công Giáo thành phố, có một linh mục ứng cử đại biểu quốc hội thay cho đại biểu cũ, số dân công giáo trên 500 ngàn người chẳng hay biết gì. Một buổi sáng đẹp trời, có tên một ứng cử viên mới, Đảng và Mặt Trận đã chọn để làm đại biểu cho giới công giáo, họ chẳng cần hỏi ý kiến trên 500.000 giáo dân. Chế độ xã hội chủ nghĩa dân chủ hơn cả triệu lần chế độ tư bản ! Thật mỉa mai. Và tình hình này chung cho các giới.

Mấy ông dân biểu là những bù nhìn, chẳng dám nói những sai trái tày trời của Đảng và Nhà Nước, như trong các năm 2000-2001, Đảng CSVN đã ký tặng 700 cây số vuông lãnh thổ VN và 9% lãnh hải Bắc Việt cho Trung Quốc,

thế mà chẳng có dân biểu nào lên tiếng phản đối việc bán nước đó, họ đã ém nhẹm cái nhục nhã ấy đối với nhân dân Việt Nam.

Chỉ nói đến Nhà Nước CS làm lễ cắm mốc mới, lúi biên giới cho Trung Quốc, không hổ thẹn với Tổ Tiên và Dân Tộc VN, khi ngày nay đất nước VN không còn bắt đầu tại ải Nam Quan anh dũng, mà lại bắt đầu từ cọc mốc số không nhục nhã kia, thế mà có dân biểu nào lên tiếng phản đối ? Ông Nông Đức Mạnh, chủ tịch quốc hội thời bấy giờ đã lén lút ký nhượng đất và biển cho Trung Cộng. Để khóa lấp cái nhục nhã đó, Đảng và Nhà Nước năm nay ồn ào tổ chức lễ giỗ tổ Hùng Vương hơn các năm trước, tại đền Hùng ngoài bắc cũng như trong nam. Riêng tại thành phố này, người ta long trọng khởi công xây dựng khu tưởng niệm các vua Hùng Thật là trái khuấy, thật trớ trêu, khi họ can tâm nhượng đất của vua Hùng, tổ tiên ta cho Trung Quốc.

Ngày 19/05/02 là ngày bầu cử quốc hội khoá 11, ngày này cũng là ngày Đảng CSVN mừng sinh nhật ông Hồ, đó cũng là ngày đau buồn của gia đình tôi. Năm 1954, cũng vào ngày này, Việt Cộng đã dâng cho ông Hồ một món quà sinh nhật đẫm máu. Việt Cộng đã cho nổ mìn chiếc tàu chợ Huế-Đà Nẵng, bao nhiêu hành khách vô tội đã chết, trong đó có người anh cả của tôi, ông Nguyễn Văn Quy, đang phục vụ trên chiếc tàu ấy.

Hôm nay ngày 19/05/2002, tôi tưởng nhớ đến anh tôi, đến hàng triệu người đã chết một cách oan uổng trong cuộc chiến tranh anh em nam bắc tương tàn, để đưa tới một chế độ độc tài đảng trị hôm nay.

Lm. Chân Tín,

Saigon, ngày 19-05-2002

**Kháng thư về việc bầu cử Quốc hội
Linh mục Phan Văn Lợi, 15-05-2002**

Kính gửi:

- Ông Phan Văn Khải, Thủ tướng nước CHXHCNVN
- Ông Trần Đức Lương, Chủ tịch nước CHXHCNVN
- Ông Nguyễn Văn An, Chủ tịch Quốc hội nước CHXHCNVN
- Ông Nguyễn Văn Mỹ, Chủ tịch UBND tỉnh Thừa Thiên-Huế

Kính thưa Quý Ông,

Tôi là Phan Văn Lợi, linh mục Giáo hội Công giáo, thường trú tại 90/13 Phan Chu Trinh, thành phố Huế, xin được mượn diễn đàn internet để gửi đến Quý Ông kháng thư này, vì tôi không biết hết mọi địa chỉ thông thường của Quý Ông. Xin Quý Ông vui lòng thông cảm.

Tôi đã bị quản chế tại gia, không xét xử, không án lệnh, từ hơn một năm nay (chẳng biết do khoản luật nào?) vì đã cùng linh mục Nguyễn Văn Lý tranh đấu cho tự do tôn giáo và dân chủ nhân quyền. Từ 12 tháng nay, tôi đã thực sự bị chính quyền tước bỏ tư cách công dân, vì (1) không thể đi làm việc để sinh nhai theo quyền lợi của một con người tự do bình thường, (2) không thể chu toàn phận sự của một người con đang phải nuôi cha mẹ già trên 80 tuổi, (3) không thể thi hành chức năng của một kitô hữu là hiệp thông, tham dự vào các sinh hoạt của đạo, (4) không thể thực hiện vai trò một linh mục là phục vụ cộng đoàn Công giáo. Thậm chí tôi cũng đã không thể đi thăm hàng xóm lân cận -chưa nói bà con xa- trong những ngày tết thiêng liêng của dân tộc dịp Tết Nhâm Ngọ mới rồi.

Nay tôi đang cầm trên tay thẻ cử tri mang số 68 do UBND phường Phước Vĩnh, thành phố Huế cấp ngày 01-05-2002 để được đi bầu Quốc hội ngày 19-

05-2002 sắp tới. Vậy tôi xem ra vẫn còn một trong những “quyền công dân” là được bầu cử.

Nhưng với hiện trạng “quản chế tại gia” của tôi, có thể có 3 tình huống: một là tôi sẽ bị công an chặn ngay ngoài ngõ không đi bầu được (từ cả năm nay, có khoảng 2 đến 10 công an trẻ năm phục ở các nhà chung quanh để canh giữ chặn đường tôi và khủng bố khách khứa của tôi 24g/24g, thậm chí trong ba ngày Tết), hai là tôi sẽ đến phòng phiếu dưới sự áp tải hay bám sát của công an như một phạm nhân (Quý Ông hãy hình dung cảnh tượng “dân chủ” này!), ba là tôi phải “xin phép” để được đi thi hành quyền bầu cử (như hôm Tết, viên công an tôn giáo tình là Phạm Đức Thuận đã nhắn với tôi hãy làm đơn để được đi thăm hàng xóm).

Nhưng chẳng lẽ tôi lại viết đơn xin phép Quý Ông? Tôi chẳng có gì để xin với Quý Ông và Quý Ông chẳng có gì để cho tôi trong những gì thuộc quyền con người và quyền công dân cả! Chẳng lẽ tôi lại coi việc đi bầu này như một cơ hội quý hóa để hít thở ít không khí tự do trong vòng nửa giờ, như một ân huệ lớn lao nhà nước ban cho sau cả một năm trời -và sẽ còn không biết bao năm nữa- bị tù túng giam hãm? Nên tôi xin khẳng định ngay với Quý Ông là tôi sẽ không đi bầu Quốc hội lần này.

Tôi cũng xin tự truat quyền bầu cử những lần sau nữa, cho đến khi:

1- Có tự do bầu cử và tự do ứng cử thật sự. Chấm dứt cái cảnh “Đảng cử dân bầu”, “Hội nghị hiệp thương” để chọn những người vừa ý đảng Cộng sản và loại bỏ những kẻ mất lòng đảng trong số các ứng viên tự do; hết còn nghe tỷ lệ 90%, 100% “nhân dân tự động đi bầu” không ai tin nổi như hiện nay.

2- Quốc hội thực sự là đại biểu của nhân dân chứ không phải là công cụ của đảng cộng sản. Chấm dứt cái cảnh đa số đại biểu là đảng viên, chỉ biết làm theo lệnh đảng, cầm miệng như hến trong vấn đề trọng đại sinh tử mới đây đối với vận mệnh dân tộc là hai hiệp ước về lãnh thổ và lãnh hải ký với Trung Quốc.

3- Quốc hội thực sự là cơ quan quyền lực cao nhất, độc lập với tòa án và chính quyền theo cơ chế “Tam quyền phân lập” trong nền dân chủ đích thực của nhân loại văn minh. Chấm dứt cái cảnh dân biểu chủ yếu làm công việc “vỗ tay, nhất trí, tán đồng ý muốn, chỉ thị, luật lệ ra sẵn của lãnh đạo đảng cộng sản”.

Có thể Quý Ông cho rằng như thế là tôi -một linh mục- đã nhảy vào làm chính trị, chính trị phá hoại, phá hoại “chính sách đoàn kết quốc gia”. Thật ra tôi chỉ hành động

a- Theo lương tâm của một con người, không thể chấp nhận sự lường gạt gian dối, nhất là khi sự lường gạt gian dối này đã kéo dài quá lâu, được thể chế hóa bằng pháp luật và mang bộ mặt dân chủ giả hiệu.

b- Theo trách nhiệm của một công dân, không thể chấp nhận ách toàn trị độc tài, không thể góp phần củng cố một cơ chế áp bức bóc lột, khiến người dân bị khống chế mọi mặt và đau khổ tứ bề mà vẫn phải nói “độc lập, tự do, hạnh phúc!”

c- Theo sứ mạng của một linh mục, không thể để cho các cơ chế gian dối và tàn bạo tiếp tục lộng hành, chà đạp những quyền Thiên Chúa đã ban cho mỗi cá nhân, tàn phá đất nước và con người Việt Nam, hủy hoại các truyền thống tốt đẹp của dân tộc và ngăn chặn các giá trị của văn minh loài người như tự do, dân chủ. Ngoài ra, trong tư cách lãnh đạo tinh thần, tôi không được phép nêu gương về sự giả hình và lòng nhát đảm khi sử dụng lá phiếu.

Nói thật mất lòng. Tôi biết việc nêu ra những điều trên đây sẽ chỉ mang lại cho tôi nhiều thiệt thòi lẫn tai họa lúc này và cả trong tương lai nữa. Nhưng lương tâm tôi không cho phép tôi im tiếng. Thành thử tôi chờ đợi các biện pháp trừng phạt, dù ghê gớm đến đâu, của Quý Ông, với một tâm hồn thanh thản, không oán thán, không hận thù.

Tôi nguyện xin Thiên Chúa là Cha mọi người soi lòng mở trí cho Quý Ông, những người đang nắm vận mệnh đất nước và phải trả lễ trước Đấng Tối Cao. Xin Thiên Chúa dẫn Quý Ông về lại con đường tình thương và sự thật đúng nghĩa, hành động trung thực và tôn trọng nhân dân. Vì chỉ có những nhà lãnh đạo biết quý chuộng sự thật và tình thương, tôn trọng công lý và nhân phẩm, thực thi dân chủ và bình đẳng mới thực sự đem lại tự do hạnh phúc cho đồng bào và hưng thịnh độc lập cho dân tộc.

Xin trân trọng kính chào Quý Ông.

Viết tại Huế ngày 15-05-2002

Kính thư

Linh mục Phêrô Phan Văn Lợi

**Lời Kêu gọi bầu cử Quốc hội Đa đảng
và tẩy chay bầu cử Quốc hội Độc đảng năm 2007
Lm Têphanô Chân Tín, Lm Phêrô Nguyễn Hữu Giải,
Lm Tadêô Nguyễn Văn Lý, Lm Phêrô Phan Văn Lợi.
17-10-2005**

Kính thưa toàn thể Đồng bào Việt Nam trong và ngoài Nước,
Năm 2006 đảng Cộng sản Việt Nam (ĐCSVN) sẽ họp đại hội X, năm 2007 ĐCSVN và Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam (CHXHCNVN) sẽ tổ chức bầu cử Quốc hội.

Chúng tôi, một số nhà đấu tranh cho Dân chủ tại Việt Nam, xét rằng:

1. Bầu cử và ứng cử Quốc hội là nghĩa vụ và quyền lợi hết sức quan trọng của mọi Công dân, vì nhằm chọn ra những người thay mặt cho mình tại "cơ quan đại biểu cao nhất của Nhân dân, cơ quan quyền lực Nhà nước cao nhất... cơ quan duy nhất có quyền lực lập hiến và lập pháp... thực hiện quyền giám sát tối cao đối với toàn bộ hoạt động của Nhà nước" (Điều 83, Hiến pháp năm 1992 của Nước CHXHCNVN). Thế nhưng điều 4 Hiến pháp ấy lại xác định: "ĐCSVN, đội tiên phong của giai cấp công nhân Việt Nam, đại biểu trung thành quyền lợi của giai cấp công nhân, Nhân dân lao động và của cả Dân tộc, theo chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh, là lực lượng lãnh đạo Nhà nước và Xã hội". Rõ ràng hai điều 4 và 83 này mâu thuẫn nhau trong cùng một Hiến pháp.

2. Trong thực tế, từ năm 1945 đến năm 2002, 11 lần bầu cử Quốc hội do ĐCSVN tổ chức đều áp dụng nguyên tắc "đảng cử dân bầu", nghĩa là những ứng viên được đưa ra cho Dân bầu đều là đảng viên hoặc đã được đảng chọn. Vì vậy, khi đắc cử, họ không phải là những Đại biểu của Dân (Dân biểu) mà là đại diện của đảng (đảng biểu), chỉ làm kẻ thừa hành của đảng (thường rất đáng hổ thẹn) thay vì làm Đại diện vinh quang của Dân. Do đó, Quốc hội Việt Nam đã luôn là công cụ của ĐCSVN, không phải là Tổ chức của Quyền Lập pháp độc lập và là "Cơ quan quyền lực Nhà nước cao nhất".

3. Cũng trong thực tế, 60 năm qua, dưới chế độ Cộng sản, việc đi bầu *đã luôn là điều bó buộc gượng ép* đối với mọi người Dân Việt, qua các hình thức *đe dọa, cưỡng chế, buộc các thân nhân bỏ phiếu thay, đặc biệt là các thủ đoạn trừng phạt rất độc đoán vô lý* đối với những ai khước từ bỏ phiếu vì lương tri và lương tâm thấy rằng nghĩa vụ rất cao cả và quyền lợi rất cơ bản đó đã bị ĐCSVN *làm biến chất và lạm dụng để duy trì và củng cố ách độc tài của đảng.*

4. Điều 4 của Hiến pháp và những thực tế nêu trên đã làm *vô nghĩa và vô hiệu* điều 6 và điều 7 Hiến pháp: "Nhân dân sử dụng quyền lực Nhà nước thông qua Quốc hội và Hội đồng Nhân dân là những cơ quan đại diện cho ý chí và nguyện vọng của Nhân dân, do Nhân dân bầu ra và chịu trách nhiệm trước Nhân dân.... Việc bầu cử đại biểu Quốc hội và đại biểu Hội đồng Nhân dân tiến hành theo nguyên tắc phổ thông, bình đẳng, trực tiếp và bỏ phiếu kín".

5. Thực trạng bầu cử Quốc hội tại Việt Nam cho tới nay *đã không đem đến một nền Pháp chế công minh, một nền Dân chủ đúng nghĩa, một nền Tự do đích thực cho Tổ quốc, đã không tạo ra những Đại biểu chỉ một lòng thực thi ý muốn của Dân, chỉ chịu hoàn toàn trách nhiệm trước Dân và chỉ dựa vào sức mạnh, niềm kính trọng, lòng tin yêu của Dân để hành xử, để tạo ra Pháp luật.* Bởi thế Việt Nam vẫn đầy dẫy dối trá, tệ nạn, bất công, cưỡng quyền, suy đồi, tụt hậu, mất hết các Quyền tự do rất cơ bản như Tự do Tôn giáo, Tự do Ngôn luận, Tự do Báo chí, Tự do Ứng cử và Bầu cử,... không thể vươn tới tầm cao phát triển nhân sinh nhân quyền như mọi Quốc gia Dân chủ Văn minh.

Vì thế

1. Chúng tôi yêu cầu ĐCSVN, vì một nền Dân chủ và Văn minh chân chính của Tổ quốc, hãy cho phép Quốc hội bù nhìn đương quyền xóa bỏ điều 4 của Hiến pháp năm 1992, nguồn gốc mọi quốc nhục và quốc nạn thê thảm hiện thời của Đất nước.

2. Chúng tôi yêu cầu Nhà nước Việt Nam phải tổ chức cuộc bầu cử Quốc hội năm 2007 theo nguyên tắc Đa đảng, Tự do Ứng cử, Tự do Bầu cử như tại các Nước văn minh, có Quốc tế giám sát công khai minh bạch.

3. Nếu từ đây cho đến ngay sau Đại hội X ĐCSVN 2006, nền Dân chủ Đa đảng không xuất hiện, không có Tự do Bầu cử, Tự do Ứng cử thực sự, mà vẫn chỉ như 11 lần Bầu cử Quốc hội trước đây, thì chúng tôi kêu gọi toàn thể Đồng bào trong Nước thuộc mọi giới, mọi ngành nghề, mọi chức vụ, mọi bậc sống đang thao thức về Dân chủ và Văn minh cho Tổ quốc, **HÃY TẮY CHAY CUỘC BẦU CỬ ĐỘC ĐẢNG GIẢ HIỆU 2007.** Phẩm giá con người và ý thức công dân không cho phép chúng ta tham gia công việc gian trá và miễn cưỡng mãi như thế. Việc tẩy chay bầu cử giả tạo ấy chính là hành vi cơ bản nhất và hữu hiệu nhất giúp chấm dứt ách độc tài toàn trị nặng nề của ĐCSVN lên cả Dân tộc.

4. Chúng tôi kêu gọi các đảng viên và những người sẽ được ĐCSVN chọn ra ứng cử đại biểu Quốc hội Độc đảng man trá năm 2007 tới đây, hãy vì lương tâm và danh dự mà khước từ việc ứng cử giả tạo đó, việc đắc cử bất công đó, việc trở thành công cụ dễ bảo của ĐCS đó, vốn chỉ giúp kéo dài thêm nỗi khổ nhục suốt 60 năm qua của toàn Dân chứ chẳng mở ra chút tương lai tươi sáng nào.

5. Kính xin toàn thể Đồng bào Hải ngoại, các Tổ chức Nhân quyền Quốc tế, các Quốc hội và Chính phủ toàn cầu, nhất là Liên Hiệp Quốc hãy nhiệt tình làm mọi cách phù hợp và hữu hiệu để Việt Nam có được cuộc Bầu cử Quốc hội Đa đảng, Tự do, Dân chủ theo tiêu chuẩn của thế giới văn minh.

Xin cảm ơn toàn thể Đồng bào và tất cả mọi người thiện chí.

Kêu gọi tại Việt Nam, ngày 17 tháng 10 năm 2005
Đại diện Một số nhà Đấu tranh cho Dân Chủ Việt Nam
Lm Têphanô Chân Tín
Lm Phêrô Nguyễn Hữu Giải
Lm Tadêô Nguyễn Văn Lý
Lm Phêrô Phan Văn Lợi

Tâm thư ngỏ
gửi hàng Lãnh đạo Giáo hội Công giáo Việt Nam
về chuyện bầu cử Quốc hội 20-5-2007
Lm Têphanô Chân Tín, Lm Phêrô Nguyễn Hữu Giải,
Lm Tadêô Nguyễn Văn Lý, Lm Phêrô Phan Văn Lợi.
20-04-2007

Kính thưa Quý Đức Hồng y, Tổng Giám mục và Giám mục

Kính thưa Quý Anh em trong hàng Linh mục

Chúng con là 4 linh mục tại Việt Nam, đại diện cho **Nhóm Linh mục (tinh thần) Nguyễn Kim Điền**, xin phép thưa đôi lời với Quý Đức Cha trong hàng Giáo phẩm và Quý Cha trong hàng Giáo sĩ tại Việt Nam nhân cuộc bầu cử Quốc hội tổ chức vào ngày 20-5-2007 sắp tới.

Kính thưa Quý Đức Cha và Quý Cha,

Chỉ còn một tháng nữa là cuộc bầu cử Quốc hội lần thứ 12 sẽ diễn ra. Như trong 11 lần trước từ năm 1945 đến năm 2002, lần bầu cử này vẫn do Đảng Cộng sản tổ chức thao túng và vẫn áp dụng nguyên tắc "đảng cử dân bầu", nghĩa là những ứng viên được đưa ra cho Dân bỏ phiếu đều là đảng viên hoặc đã được đảng chọn kỹ lưỡng, và tỷ lệ đại biểu đảng viên đã được ấn định trước vẫn là 90%, đại diện cho hơn 2 triệu đảng viên còn 10% đại diện cho hơn 80 triệu đồng bào. Năm nay, cho có vẻ dân chủ, nhà nước có kêu mời nhân dân tự ứng cử. Nhưng mỉa mai thay, từ con số 238 người tự ứng cử vào Quốc hội khóa 12 tại Hà Nội và Sài Gòn, thì qua hiệp thương lần cuối của Mặt trận Tổ quốc, chỉ còn vòn vẹn... 13 người. Theo báo chí và đài phát thanh trong lẫn ngoài nước, nhiều người tự ứng cử đã bị ép buộc rút đơn, hay đã bị loại ra sau một cuộc lấy ý kiến cử tri mang hình thức đấu tố thời Cải cách ruộng đất. Nay thì mọi lời kêu gọi hay đóng góp ý kiến đầy tâm huyết cho một cuộc bầu cử tự do, công bằng, dân chủ, đa đảng đã hoàn toàn thất bại.

Chính vì thế, thay vì làm thành một cơ quan quyền lực cao nhất, đại diện thực sự cho toàn dân (như Hiến pháp điều 83 nói), thì **Quốc hội tới sẽ vẫn chỉ là một công cụ của đảng Cộng sản**, một con dấu cao su (cách gọi của báo giới quốc tế) đóng lên các quyết định của đảng, cụ thể là của nhóm người trong Bộ Chính trị. Các kẻ trúng cử sẽ chẳng là những Dân biểu (Đại biểu của Dân) nhưng là những Đảng biểu (Đại diện cho đảng, thừa hành của đảng, đảng biểu gì làm nấy!). Chính vì thế mà qua bao thập niên, Quốc hội này đã đưa ra hay đã chuẩn nhận vô số bộ luật phục vụ cho quyền lợi của đảng Cộng sản hơn là phục vụ quyền lợi của nhân dân và đất nước, bởi lẽ đây chỉ là một thành tố trong cơ chế **tam quyền phân công** (dưới sự lãnh đạo lèo lái của đảng CS) chứ không phải là **tam quyền phân lập** như trong các quốc gia dân chủ văn minh.

Cũng chính vì thế, trong hơn 60 năm qua, dưới chế độ Cộng sản, **việc đi bầu đã luôn là điều gượng ép** đối với mọi người Dân Việt. Đảng và nhà nước

đã dùng nhiều biện pháp để lừa dân tới phòng phiếu, nhẹ thì buộc các thân nhân bầu thay, nặng tay hơn là cưỡng bức bằng cách bằng đe dọa gây khó dễ về sau trong công việc làm ăn, xin chứng nhận giấy tờ..., đặc biệt thô bạo là trừng phạt những ai khước từ bỏ phiếu vì lương tâm xét thấy nghĩa vụ rất cao cả và quyền lợi rất cơ bản đó đã bị Đảng CS biến thành phương tiện để duy trì và củng cố ách độc tài của đảng.

Hậu quả là cho tới nay, những cuộc bầu cử Quốc hội tại Việt Nam đã không đem đến một **nền Pháp chế công minh, một nền Dân chủ đúng nghĩa, một nền Tự do đích thực cho Tổ quốc**, đã không tạo ra những Đại biểu chỉ một lòng thực thi ý muốn của Dân, chỉ chịu hoàn toàn trách nhiệm trước Dân và chỉ dựa vào sức mạnh, niềm kính trọng, lòng tin yêu của Dân để hành xử, để soạn ra Pháp luật. Bởi thế Việt Nam vẫn đầy dẫy dối trá và bạo hành, thâm canh và tệt nạn, tụt hậu và suy đồi, không có các Quyền tự do cơ bản như Tự do Tôn giáo, Tự do Ngôn luận, Tự do Lập hội, Tự do Ứng cử và Bầu cử,... không thể vươn tới tầm cao phát triển nhân sinh nhân quyền như mọi Quốc gia Dân chủ Văn minh.

Vì những lý do đó,

- dựa vào truyền thống của các Hội đồng Giám mục năm châu luôn có ý kiến để hướng dẫn dân Chúa trong các cuộc bầu cử tổng thống hay quốc hội (ví dụ cụ thể là Thông điệp của Hội đồng Giám mục Pháp ngày 18-10-2006 về các cuộc bầu cử sắp diễn ra tại Pháp. *Xin xem Documentation Catholique số 2368, 19-11-2006*);

- dựa vào sứ mạng của Quý Đức Cha và Quý Cha là giảng dạy và nêu gương cho giáo dân về tính chân thực, sự công bằng và lòng dũng cảm (2 trong 4 nhân đức cơ bản), vừa trong tư cách con người và tư cách công dân, vừa trong tư cách kitô hữu và tư cách lãnh đạo Giáo đoàn;

- dựa vào Thư Mục vụ năm 2006 của Quý Đức Cha (số 7): *"Để xây dựng một xã hội công bằng, ngoài việc giáo dục để biết tôn trọng những quyền căn bản của con người, cũng cần có một cơ chế thích hợp bảo đảm thực hiện được quyền này. Công việc này đòi hỏi sự đóng góp từ nhiều phía... Sự công bằng cần phải đi đôi với lòng tôn trọng sự thật, vì tôn trọng sự thật là điều kiện để xây dựng một cộng đoàn yêu thương"*,

Chúng con tha thiết thỉnh cầu Quý Đức Cha và Quý Cha **tham gia cuộc tẩy chay bầu cử Quốc hội lần thứ 12 này** (phương cách duy nhất để ngăn chặn sự hình thành một cơ chế bù nhìn tai hại) cùng với Khối 8406 (Lời kêu gọi ngày 08-01-2007), với Liên minh Dân chủ Nhân quyền Việt Nam (Lời Kêu gọi ngày 27-01-2007), với hơn 60 đoàn thể, tổ chức của đồng bào hải ngoại (Lời Kêu gọi ngày 08-04-2007) và với hàng chục triệu đồng bào trong nước vốn đã chán ngấy đến tận cổ các cuộc bầu cử giả tạo. Đây chẳng phải là "làm chính trị" theo nghĩa hẹp (chính trị đảng phái) nhưng làm chính trị theo nghĩa rộng (chính trị công dân), đúng tinh thần của Đức cố Giáo Hoàng Gioan-Phaolô II trong lời tuyên bố đăng trên nhật báo La Stampa ở Ý tháng 3-1991: *"Tôi nghĩ rằng không thể hiểu chính trị theo nghĩa hẹp. Nhiệm vụ của Giáo Hoàng là rao giảng Phúc âm, nhưng trong Phúc âm có con người, sự tôn trọng đối với con người, tức là Nhân quyền, sự tự do lương tâm và tất cả những gì thuộc về con người. Nếu tất cả những điều đó có một giá trị chính trị, thì đúng Giáo Hoàng có làm chính trị. Giáo Hoàng luôn đề cập đến con người. Giáo Hoàng bên vực con người"*.

Với tư cách những lãnh đạo tinh thần có uy tín, quyền bính và hậu thuẫn mạnh mẽ của giáo dân, **hành vi tẩy chay bầu cử của Quý Đức Cha và Quý Cha (bằng tuyên bố công khai và hành động rõ ràng)** sẽ tác động tốt đẹp lên hiện tình mất dân chủ của đất nước, sẽ làm sáng tỏ khuôn mặt của Giáo hội như chứng nhân can trường cho sự thật và chiến sĩ nhiệt thành của lẽ phải, sẽ thúc đẩy hàng ngũ giáo dân xông mình vào trần thế để thực hiện điều mà Hội Đồng Giám Mục Á Châu khi họp ở Tokyo, Nhật Bản hồi 1986 đã nói: *"Trước hết chính trị phải trở thành một hoạt động chung, toàn thể dân Chúa được mời gọi dẫn thân vào hoạt động chính trị ấy, vì Phúc Âm đòi hỏi Kitô hữu đưa Phúc Âm và những giá trị Nước Trời -là tình thương và công bình- xâm nhập vào những lãnh vực kinh tế, chính trị, văn hóa, và xã hội của Châu Á. Ai tuyệt đối khước từ đòi hỏi thay đổi chính trị ở Châu Á, ắt là một cách nào đó, cũng phủ nhận căn tính Kitô của mình"*.

Chúng con nguyện xin Chúa Thánh Thần đổ xuống trên Quý Đức Cha và Quý Cha muôn vàn hồng ân để biến Quý Đức Cha và Quý Cha thành lửa và gió của Người, hầu góp phần canh tân bộ mặt trái đất và biến đổi hoàn cảnh xã hội Việt Nam.

Việt Nam mùa Phục sinh, ngày 20-04-2007

Đại diện Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền

Chúng con đồng ký tên

- **Têphanô Chân Tín, Dòng Chúa Cứu Thế.**
- **Phêrô Nguyễn Hữu Giải, Tổng Giáo phận Huế.**
- **Tadêô Nguyễn Văn Lý, Tổng Giáo phận Huế.**
- **Phêrô Phan Văn Lợi, Tu hội Thánh Tâm Chúa Giêsu.**

Chú thích:

Tuy linh mục Nguyễn Văn Lý đã bị vào tù ngày 30-03-2007, nhưng vì đã đồng thuận trước với các anh em còn lại trong Nhóm, nên cũng được đặt tên vào đây.

TỈNH THỪA THIÊN HUẾ	CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Huyện (TP): <u>Huế</u>	Độc lập - Tự do - Hạnh phúc
Xã (phường, thị trấn): <u>Phước Vĩnh</u>	
THẺ CỬ TRI	
Họ và tên: <u>Phan Văn Lợi</u>	Nam/Nữ:
Sinh ngày: tháng năm <u>1951</u>	
Dân tộc: <u>Kinh</u>	
Nơi cư trú: <u>Bố 05 - K.V.3</u>	
Ngày <u>01</u> tháng <u>05</u> năm 2002	
T/M UBND xã (phường, thị trấn)	
CHỦ TỊCH	
	
<i>Nguyễn Văn Lợi</i>	
Số thẻ cử tri: <u>68</u>	

TỈNH THỪA THIÊN HUẾ	CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Huyện (TP): <u>Huế</u>	Độc lập - Tự do - Hạnh phúc
Xã (phường, thị trấn): <u>Phước Vĩnh</u>	
THẺ CỬ TRI	
Họ và tên: <u>Phan Văn Lợi</u>	Nam/Nữ: <u>nam</u>
Sinh ngày: tháng năm <u>1951</u>	
Dân tộc: <u>Kinh</u>	
Nơi cư trú: <u>Bố 05</u>	
Ngày <u>01</u> tháng <u>04</u> năm 2007	
T/M UBND xã (phường, thị trấn)	
CHỦ TỊCH	
	
<i>Nguyễn Văn Lợi</i>	
Số thẻ cử tri: <u>228</u>	

Hai thẻ cử tri của Lm Phan Văn Lợi (bầu cử Quốc hội 2002 và 2007) còn nguyên, không có con dấu xác nhận "đã đi bầu" của ủy ban bầu cử.

Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam
Độc lập, Tự do, Hạnh phúc

Kính trình Quý Vị Phụ Trách
Phòng Phieu số 4
Xã Vĩnh An - Phú Vang -
Thừa Thiên - Huế

Tôi là linh mục Phêrô Nguyễn Hữu Giải, quản
xứ An Bằng, có thẻ Cử Tri số 764, kính
trình Quý Vị quyết định của tôi là không đi
bầu cử Quốc Hội khóa XII ngày 20.5.2007
và không có khiếu nại gì về Phòng Phieu.

Lý do: Việc "đăng cử dân bầu" nghĩa là
những ứng viên được đưa ra cho dân bỏ phiếu
đều là đảng viên công sản hoặc đã được Đảng
Công Sản chọn kỹ lưỡng, và tỷ lệ đại biểu
đảng viên công sản đã được ấn định trước vẫn là
90%, khiến cuộc bầu cử mất tự do, công bằng,
dân chủ, đa đảng.

An Bằng, ngày 20.5.2007

P. Giải

Lm. Phêrô Nguyễn Hữu Giải

Tuyên bố tẩy chay bầu cử Quốc hội năm 2007 của Lm Nguyễn Hữu Giải

Yêu cầu hủy bỏ Hiến pháp 1992 và kêu gọi tẩy chay bầu cử Quốc hội Linh mục Chân Tín 27-03-2011

Ngày 9-9-2001, nghĩa là cách đây 10 năm, tôi đã tuyên bố bỏ Hiến pháp 1992 và tẩy chay bầu cử Quốc hội. Từ ngày đó, tôi đã không đi bầu. Năm nay, chế độ cộng sản lại tổ chức bầu Quốc hội vào ngày 22-05-2011. Vì thế, một lần nữa, tôi tuyên bố không đi bầu, đồng thời kêu gọi mọi người không đi bầu để nói lên tiếng nói của toàn dân không chấp nhận Hiến pháp 1992.

Tôi xin nhắc lại một số luận điểm quan trọng mà tôi đã từng phát biểu trong cuốn sách "Nói cho con người" (trang 391), liên quan đến vấn đề hệ trọng này:

1. Phải hủy bỏ Hiến pháp 1992 vì nó không có giá trị, không phản ánh ý muốn của toàn dân. Nó chỉ là sản phẩm do sự độc quyền của Đảng cộng sản

Việt Nam nặn ra và các dân biểu được Đảng chỉ định chấp thuận theo chỉ định của Đảng cộng sản.

2. Phải bầu một Quốc hội lập hiến với những dân biểu được nhân dân bỏ phiếu tự do, chứ không phải là trò chỉ định bỏ phiếu cho đảng viên cộng sản hay cho người của Đảng cộng sản.

3. Bản Hiến pháp phải xác định tính cách độc lập của ba quyền căn bản: quyền lập pháp (Quốc hội), quyền tư pháp (Tòa án) và quyền hành pháp (Nhà nước).

4. Thiết lập đa đảng đa nguyên, để mọi người dân được tự do chọn lựa thể chế chính trị và tự do nói lên những đòi hỏi chính đáng của mình.

5. Các quyền căn bản của con người như tự do ngôn luận, tự do báo chí, tự do đi lại, tự do cư trú, cách riêng tự do tôn giáo, phải được Hiến pháp mới xác định rõ ràng, đồng thời phải ngăn cấm Nhà Nước hạn chế hay hủy bỏ các quyền đó, như đã xảy ra với Hiến pháp 1992.

6. Ngoài ra, phải hủy bỏ ngay tức khắc nghị định 31/CP (14-04-1997), nghị định 26/NĐ.CP về tôn giáo (19-04-1999) và dự luật về tôn giáo đang soạn thảo từ nhiều năm nay.

Đó là những đòi hỏi căn bản mà người Việt Nam phải đòi cho được trong bản Hiến pháp mới.

Tôi thiết tưởng: những điều trên đây mà tôi đã tuyên bố cách đây 10 năm, nay cũng vẫn còn mang tính thời sự trong hoàn cảnh Đảng Cộng sản Việt Nam đang rắp tâm tổ chức bầu một quốc hội bù nhìn mới.

Toàn dân phải đòi cho được quyền bầu một Quốc hội lập hiến với những dân biểu được nhân dân bỏ phiếu tự do, chứ không nên đi bầu một quốc hội bù nhìn của chế độ cộng sản. Bởi vì những người của cái quốc hội bù nhìn ấy đã được Đảng cộng sản chọn trước, còn việc nhân dân đi bỏ phiếu thực chất chỉ là một sự xác nhận người của Đảng cộng sản. Thế nên Đảng cộng sản muốn càng nhiều người đi bầu phiếu càng tốt, để họ tiếp tục lừa gạt thế giới rằng ở Việt Nam có bầu cử tự do và rằng nhân dân Việt Nam luôn hăng hái tham gia bầu cử, trong khi thực chất là Đảng cộng sản buộc từng người đi bầu, chứ không phải tự do đi bầu. Do đó, từ lâu tôi đã tuyên bố không đi bầu và mong toàn dân không đi bầu.

Một lần nữa, năm nay, tôi không đi bầu và yêu cầu toàn dân tẩy chay việc bầu quốc hội bù nhìn, đồng thời đòi hỏi tổ chức bầu cử một Quốc hội lập hiến mới để có một Hiến pháp mới cho Đất Nước Việt Nam. Tôi cũng kêu gọi tất cả những người đấu tranh cho dân chủ hãy cùng lên tiếng với tôi, để chúng ta tẩy chay cuộc bầu cử quốc hội bù nhìn sắp tới, đòi hỏi hủy bỏ Hiến pháp 1992 và yêu cầu tổ chức bầu cử Quốc hội lập hiến để soạn thảo và phê chuẩn một bản Hiến pháp mới.

Linh mục Chân Tín

27-03-2011

Kỳ Đồng, phường 9, quận 3, Sài Gòn.

Phản ứng việc linh mục tham gia ứng cử Quốc hội khóa 13

Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam · 07/04/2011

<http://www.vrmi.org/2011/04/07/ph%E1%BA%A3n-%E1%BB%A9ng-vi%E1%BB%87c-linh-m%E1%BB%A5c-tham-gia-%E1%BB%A9ng-c%E1%BB%AD-qu%E1%BB%91c-h%E1%BB%99i-khoa-13/>

VRNs (07.04.2011) – Sài Gòn – Nhóm linh mục Nguyễn Kim Điền, vừa công bố một văn thư đề ngày 07/04/2011, gửi đến Đức hồng y – Tổng giám mục Sài Gòn, Đức giám mục Buôn Mê Thuật, Đức giám mục Bùi Chu và quý thành viên khác thuộc Hội đồng Giám mục Việt Nam.

Trong văn thư, Nhóm linh mục Nguyễn Kim Điền đã trích Giáo luật 1983, điều 285 §3 : “Cấm các giáo sĩ đảm nhận những chức vụ công quyền có kèm theo việc hành sử quyền bính dân sự” và điều 287 § 2 : “Các giáo sĩ không được tham gia tích cực vào các đảng phái chính trị, hoặc dự phần lãnh đạo trong các nghiệp đoàn, trừ khi nào, theo phán đoán của nhà chức trách có thẩm quyền của Giáo hội, việc bảo vệ quyền lợi của Giáo hội và cổ võ công ích đòi hỏi như vậy”. Và nêu đích danh linh mục thuộc ba giáo tỉnh ứng cử vào Quốc hội khóa 13 sắp tới là: linh mục Phan Khắc Từ (Sài Gòn), Trần Mạnh Cường (Ban Mê Thuật, giáo tỉnh Huế) và Lê Ngọc Hoàn (Bùi Chu, giáo tỉnh Hà Nội).

Nhóm linh mục Nguyễn Kim Điền kêu gọi các Vị bản quyền giáo phận “chỉ thị cho 3 Linh mục nêu trên rút tên không ứng cử đại biểu Quốc hội khóa 13 ngày 22-5-2011 nữa”. Đồng thời cũng xin quý đức giám mục có thái độ dứt khoát, rõ ràng về việc giáo dân gia nhập đảng cộng sản.

Nhóm linh mục Nguyễn Kim Điền gồm nhiều linh mục người Việt đang sống tại Việt Nam và trên thế giới. Nhóm này thường lên tiếng chính thức về những vấn đề liên quan trực tiếp đến tự do tôn giáo, và nhân quyền. Với tính cách cá nhân và Nhóm, nhiều lần Nhóm linh mục Nguyễn Kim Điền đã kêu gọi tẩy chay các cuộc bầu cử Quốc hội hình thức tại Việt Nam.

PV.VRNs